

*Λελούδι της Μονεμβασιάς
και κάστρο της Λαμίας
και Παλαμήδι τ' Αναπλιού*

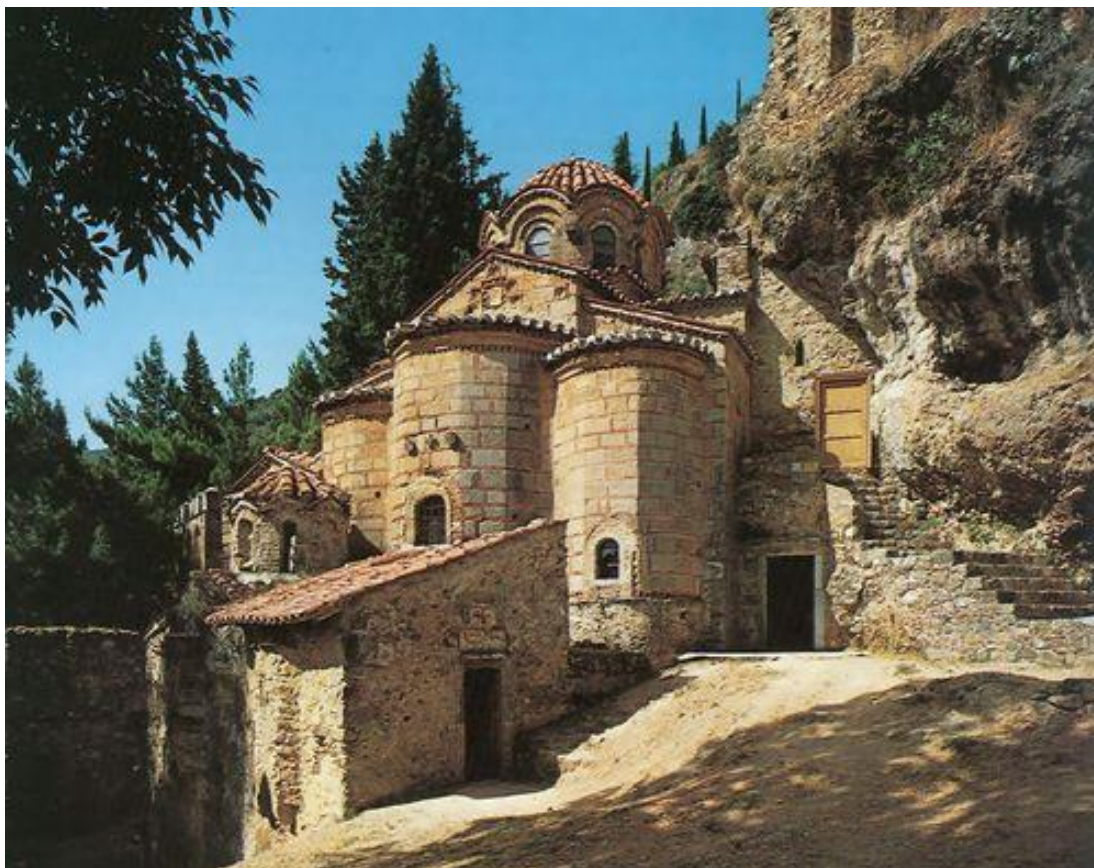
Θυμάμαι αυτό το δημοτικό τραγούδι από το στόμα του παππού μου του Νικόλα να είναι ζυμωμένο με τις αναμνήσεις των πρώτων παιδικών μου χρόνων. Από πολύ μικρή είχα αυτήν την έντονη επιθυμία να επισκεφτώ κι εγώ μια μέρα το κάστρο της Μονεμβασιάς. Και φέτος στις 14 Φεβρουαρίου 2013 το όνειρό μου έγινε πραγματικότητα. Το σχολείο μας οργάνωσε μια εκδρομή με προορισμό τις δυο καστροπολιτείες της Λακωνίας, το Μυστρά και τη Μονεμβασιά.

Πολύ νωρίς το πρωί ξεκινήσαμε την περίφημη εκδρομή μας. Η απόσταση ήταν πολύ μεγάλη αλλά η διαδρομή μαγευτική γεμάτη από εναλλασσόμενα τοπία με διαφορετική βλάστηση και υψομετρικές διαφορές. Πέρασαμε τη γειτονική Καρδίτσα, ανεβήκαμε τις στροφές του Δομοκού και κατεβαίνοντας προσπεράσαμε τη Λαμία. Μέσω της νέας εθνικής οδού φθάσαμε στη Θήβα και από εκεί ακολουθώντας την παλιά εθνική οδό προσπεράσαμε την Ελευσίνα και σταματήσαμε στον Ισθμό της Κορίνθου για να δούμε από κοντά

ο Μυστράς όπως τον είδε ο Ενετός γεωγράφος Μάρκος Βικέντιος Κορονέλλι (1650-1718)

τη διώρυγα. Αφήνοντας πίσω την Κόρινθο, στο ύψος της Τρίπολης στρίψαμε για Σπάρτη όπου θα διανυκτερεύαμε στο ξενοδοχείο «Διόσκουροι» που βρίσκεται στο κέντρο της Σπάρτης. Την επόμενη μέρα το πρόγραμμα περιελάμβανε επίσκεψη στην καστροπολιτεία του Μυστρά και στη συνέχεια στο κάστρο της Μονεμβασιάς.

Μυστράς - Περίβλεπτος

Ξεκινήσαμε στις 8:00 το πρωί. Από τη Σπάρτη ως το Μυστρά ο δρόμος είναι κατάφυτος και χαριτωμένος. Ο νέος συνοικισμός του Μυστρά, στη ρίζα του βουνού είναι χωμένος μέσα σε καταπράσινες πορτοκαλιές. Πέρασαμε το μονότοξο πέτρινο γεφύρι πάνω από την άγρια ρεματιά που χωρίζει το χωριό από τον αρχαίο Μυστρά και μπήκαμε στα ερείπια. Μια ολόκληρη βυζαντινή πολιτεία κατηφορίζει την πλαγιά βλέποντας την κοιλάδα του Ευρώτα. Αριστερά μας από πάνω κρέμεται χαριτωμένη η θαυμαστή «Περίβλεπτος» και πλάι της άγρυπνος φρουρός ο πύργος «οικία Φραγκόπουλου». Ανεβήκαμε από λιθόστρωτους, παλιούς δρόμους, κλιμακωτούς ανάμεσα σε κτήρια βυζαντινά. Η αλλοτινή πρωτεύουσα του Δεσποτάτου του Μορέως ανιστορεί με παλάτια, αρχοντικά και οχυρώσεις, μοναστήρια και εκκλησίες τους αγώνες της ζωής και του πνεύματος που κράτησαν αδάμαστους τους

Μυστράς-Παντάνασσα

βυζαντινούς κατοίκους της σε τούτο το βράχο. Συγκινημένοι περιδιαβήκαμε «την Θεόσωστον πόλιν» στο «βουνίν» του Ταυγέτου. Σε κάθε γύρισμα, σε κάθε ύψωμα πανέμορφοι υψώνονται οι γραφικοί τρούλοι των Βυζαντινών εκκλησιών. Η Παντάνασσα, η Αγία Σοφία, ο Άγιος Δημήτριος, οι στρατιωτικοί Άγιοι «Άγιοι Θεόδωροι», το Αφεντικό «η Παναγία η Οδηγήτρια». Ευλαβικά η ψυχή μας συνάντησε όλους εκείνους τους γενναίους που διαφέντεψαν το Μορέα και το κάστρο του Μυζηθρά. Στην κορυφή του βουνού περάσαμε μια

Ο ναός της Οδηγήτριας (Αφεντικό)

Σκέψεις και συναισθήματα της Ευτυχίας Μπλαντή από την εκπαιδευτική μας εκδρομή στο Μυστρά και στη Μονεμβασιά.

Η πλάκα της ορκωμοσίας του τελευταίου αυτοκράτορα

Η μητρόπολη του Μυστρά

μεγάλη πύλη κι ανεβήκαμε στο πιο ψηλό σημείο του φραγκικού κράτους. Το αγνάντεμα από δω πάνω είναι όνειρο σωστό. Ίλιγγος σε πιάνει να σκύψεις στην τρομακτική χαράδρα κάτω από τα τείχη του κάστρου. Απέναντι υψώνονται σκεπασμένες με έλατα οι πλαγιές του Ταυγέτου.

Η ακρόπολη του Μυστρά

Σκέψεις και συναισθήματα της Ευτυχίας Μπλαντή από την εκπαιδευτική μας εκδρομή στο Μυστρά και στη Μονεμβασιά.

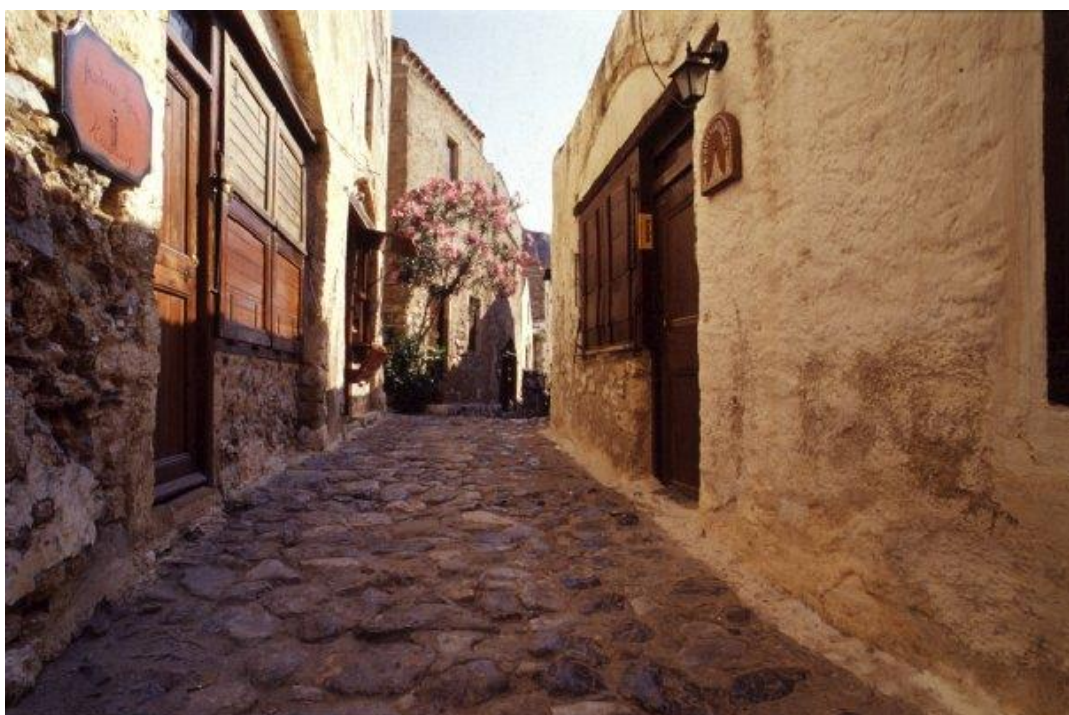

Αφήσαμε συνεπαρμένοι αυτόν τον ιστορικά φορτισμένο τρόπο και πήραμε το δρόμο για τη Μονεμβασιά. Παρόλο που οι ώρες στο λεωφορείο ήταν αρκετές δεν κουραστήκαμε καθόλου. Φανταζόμουν τη Μονεμβασιά, ένα παμπάλαιο βυζαντινό κάστρο να φυλάει ξάγρυπνο τους θρύλους και τις παραδόσεις του. Ήταν ο τελευταίος και ο καλύτερος προορισμός μας.

Το όνομά της «Μονεμβασιά» είναι σύνθετη λέξη από το α' συνθετικό μονή και το β' συνθετικό έμβασις και αυτό γιατί μόνο μια παλιά λίθινη γεφυρούλα δένει την υπόλοιπη Πελοπόννησο μαζί της. Από αυτή τη γεφυρούλα περάσαμε κι εμείς και φτάσαμε στην παλιά πόλη. Μπαίνοντας από μια τεράστια πύλη μπορούσε να αντικρίσει κανείς την Κάτω Πόλη της Μονεμβασιάς. Τα λιγοστά πετρόχιστα σπίτια είναι κολλημένα το ένα με το άλλο και οι πλακόστρωτοι δρόμοι τόσο στενοί που μόλις χωρούν να περάσουν δυο άνθρωποι. Οι εκκλησίες με περίεργο σχήμα και μεγάλους τρούλους, με πέτρινες σκάλες δίνουν έναν ξεχωριστό τόνο με την παρουσία

Η είσοδος στην καστροπολιτεία

Μονεμβασιά - σοκάκι

τους. Ανεβαίνοντας η θέα της θάλασσας γίνεται ακόμα πιο επιβλητική με τα δεκάδες μικρά караβάκια τα οποία έχοντας τη σημαία του σταυρού στο κατάρτι κυκλώνουν τον άπαρτο βράχο.

Αυλόθυρα

Αρχίσαμε να ανηφορίζουμε προς το κάστρο, ώσπου φτάσαμε στην Πάνω Πόλη την αποκαλούμενη νεκρή πολιτεία. Αμέτρητα ετοιμόρροπα σπιτάκια ξεπροβάλλουν μέσα από τα άγρια χόρτα σ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής. Και μέσα σ' αυτά τα ερείπια, μόνη, στέκει ορθή και περήφανη το στολίδι του κάστρου, η Αγία Σοφία, άσυλο παρηγοριάς σ' εκείνη την ερήμωση. Χτισμένη σύρριζα στο γκρεμό αντιστέκεται στους αιώνες. Ένα σύμβολο της πίστης μας και της ορθοδοξίας να προστατεύει τους κατοίκους της περιοχής όπως προστατεύει και στο

Τρίσκλαο

Άνω Πόλη - Αγία Σοφία

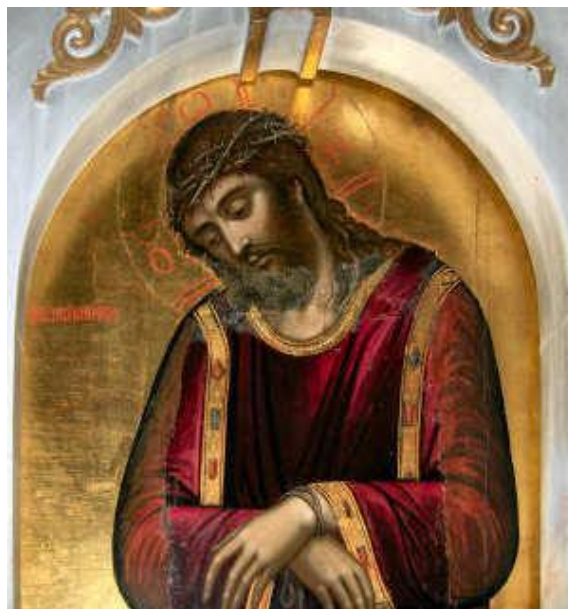
Βυζάντιο. Στην εξώθυρά της υπάρχει μια βυζαντινή πλάκα και πάνω της είναι σκαλισμένα δυο παγώνια και δυο αρνιά. Ελάχιστες τοιχογραφίες κοσμούν το εσωτερικό του ναού. Εκείνο όμως που είναι αξιοθαύμαστο και ταυτόχρονα αξιοπρόσεκτο είναι ο ογκώδης τρούλος που μοιάζει με θεϊκή παλάμη. Μάλιστα στα χρόνια του Βυζαντίου όταν τελούνταν λειτουργίες οι αχτίνες του

Εκπληκτική η θέα του πελάγους από το βράχο

ηλίου που περνούσαν από τα παράθυρά του στεφάνωναν τις εικόνες και τις έκαναν να φαντάζουν ολόφωτες στα μάτια των πιστών.

Πήραμε το δρόμο της επιστροφής για την Κάτω Πόλη. Τα πόδια μας ήταν κομμένα από το περπάτημα. Η ψυχή μας όμως ήταν γεμάτη από ανάμεικτα συναισθήματα. Πριν αποχαιρετήσουμε την αρχόντισσα σταματήσαμε στη μητρόπολη της τον Ελκόμενο Χριστό για να ανάψουμε ένα κεράκι. Δυστυχώς όμως η πόρτα ήταν κλειστή και δεν είχαμε αυτή την ευκαιρία. Ωστόσο βλέποντας την εικόνα του Χριστού στην εξώθυρα με την πορφύρα και το αγκαθωτό στεφάνι να τον οδηγούν στο μαρτύριο γινόταν φανερή η πονεμένη έκφρασή του. Στα μάτια του όμως είδα τους συνεχείς πόνους και καημούς του λαού μου.

Ελκόμενος Χριστός - λεπτομέρεια

Ελκόμενος Χριστός

Σκέψεις και συναισθήματα της Ευτυχίας Μπλαντή από την εκπαιδευτική μας εκδρομή στο Μυστρά και στη Μονεμβασία.

Η ώρα όμως είχε περάσει . Είχε αρχίσει να σουρουπώνει και να δυναμώνει το ψιλόβροχο που μας συνόδευε κατά την απογευματινή περιήγηση στην Μονεμβασία. Η εικόνα όμως της Μονεμβασιάς τυπώθηκε μέσα μου ανεξίτηλα και οι αναμνήσεις αυτής της εκδρομής θα με συνοδεύουν για πάντα.

Ένα από τα ωραιότερα μέρη στην Ελλάδα...Η καστροπολιτεία όταν βραδυάζει...